
SFS 1995:1277

Utkom från trycket
den 15 december 1995

Lag

om ändring i varumärkeslagen (1960:644);

utfärdad den 7 december 1995.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om varumärkeslagen (1960:644)

dels att 1, 14, 34, 43, 47 och 48 §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 32 § skall lyda "Om överlåtelse, licens och pantsättning",

dels att det i lagen skall införas tretton nya paragrafer, 34 a - 34 j och 65 - 67 §§, samt närmast före 65 § en ny rubrik av följande lydelse.

1 §³ Genom registrering enligt denna lag förvärfvas ensamrätt till ett varumärke såsom särskilt kännetecken för varor som tillhandahålls i en näringsverksamhet.

Ett varumärke kan bestå av alla tecken som kan återges grafiskt, särskilt ord, inbegripet personnamn, samt figurer, bokstäver, siffror och formen eller utstyrseln på en vara eller dess förpackning, förutsatt att tecknen kan särskilja varor som tillhandahålls i en näringsverksamhet från sådana som tillhandahålls i en annan.

Vad som sägs i denna lag om varor skall gälla även tjänster.

Om kollektivmärken finns särskilda bestämmelser.

Med gemenskapsvarumärken avses varumärken enligt rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskaps varumärken.⁴

14 §⁵ Ett varumärke får inte registreras:

1) om i märket utan tillstånd tagits in sådan statlig eller internationell beteckning eller sådant kommunalt vapen, som enligt lag eller författning

¹ Prop. 1995/96:26, bet. 1995/96.LU6, rskr. 1995/96:66.

² Jfr rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT nr L 040, 11.2.1989, s. 1, Celex 389L0104).

³ Senaste lydelse 1994:1510.

⁴ EGT nr L 11, 14.1.1994, s. 1, Celex 394R0040.

⁵ Senaste lydelse 1994:1510.

inte får obehörigen brukas som varumärke, eller också något som lätt kan förväxlas därmed;

2) om märket är ägnat att vilseleda allmänheten;

3) om märket på annat sätt strider mot lag eller författning eller allmän ordning eller är ägnat att väcka förargelse;

4) om märket innehåller eller består av något, som är ägnat att uppfattas som annans firma eller som annans släktnamn, konstnärsnamn eller likartat namn eller annans porträtt, där namnet eller porträttet uppenbarligen inte åsyftar någon sedan länge avliden;

5) om märket innehåller något, som är ägnat att uppfattas som titel på annans skyddade litterära eller konstnärliga verk, där titeln är egenartad, eller kränker annans upphovsrätt till litterärt eller konstnärligt verk eller annans rätt till fotografisk bild eller mönster;

6) om märket är förväxlingsbart med ett namn eller en firma som någon annan använder i en näringsverksamhet, med någon annans varumärke som är registrerat efter tidigare ansökan eller med någon annans varukännetecken som är inarbetat då ansökan om registrering görs;

7) om märket är förväxlingsbart med ett varukännetecken som vid tiden för ansökan används av någon annan samt ansökan gjorts med vetskap om detta och sökanden inte använt sitt märke innan det andra kännetecknet togs i bruk;

8) om märket är förväxlingsbart med ett gemenskapsvarumärke som innehas av någon annan och är registrerat efter en tidigare ansökan.

Är märket förväxlingsbart med ett gemenskapsvarumärke som är registrerat efter en senare ansökan, föreligger hinder mot registrering, om innehavaren av gemenskapsvarumärket kan för detta märkes del göra anspråk på ett äldre varumärkes företräde enligt rådets förordning om gemenskapsvarumärken och det äldre varumärket är registrerat efter en tidigare ansökan. Detta gäller även om det äldre varumärket inte har vidmakthållits eller förnyats.

I fall som avses i första stycket 8 och andra stycket kan, även om märkena inte avser varor av samma eller liknande slag, förväxlingsbarhet åberopas till förmån för ett gemenskapsvarumärke som är väl ansett i gemenskapen, om användningen av ett annat liknande varumärke skulle dra otillbörlig fördel av eller skulle vara till förfång för det väl ansedda gemenskaps varumärkets särskiljningsförmåga eller anseende.

I fall som avses i första stycket 4 - 8 samt andra och tredje styckena får registrering ske, om den vars rätt är i fråga medger det och det inte i övrigt finns hinder enligt första stycket.

34 §⁶ Innehavaren av ett varumärke kan ge någon annan rätt att använda varumärket (licens) för en del eller alla de varor som varumärket är registrerat för samt för hela eller en del av landet. Licensen kan vara exklusiv eller icke-exklusiv.

Innehavaren av ett varumärke kan åberopa de rättigheter som är knutna till varumärket gentemot en licenstagare som överträder en bestämmelse i licensavtalet med avseende på licensens giltighetstid, den form under

⁶ Senaste lydelse 1992:1686.

vilken varumärket får användas, arten av de varor för vilka licensen är utfärdad, det geografiska område inom vilket varumärket får användas eller kvaliteten på de av licenstagaren tillverkade varorna.

Licensen skall på begäran antecknas i varumärkesregistret. Sådan anteckning får dock inte göras, om licenstagarens användning av varumärket uppenbarligen är ägnad att vilseleda allmänheten. Om det visas att licensen har upphört att gälla, skall anteckningen tas bort ur registret.

Om inte annat har avtalats, får licenstagaren inte överlåta sin rätt vidare.

Rätten till ett kännetecken enligt 2 § första eller andra stycket får inte tas i mät. Om innehavarens egendom avträds till konkurs, ingår dock rätten i konkursboet.

34 a § Rätten till ett registrerat varumärke eller till en ansökan om registrering av ett varumärke kan pantsättas enligt bestämmelserna i 34 b - 34 j §§.

34 b § Panträtt i egendom som avses i 34 a § uppkommer genom registrering av ett skriftligt avtal om pantsättning av egendomen. Ansökan om registrering görs hos registreringsmyndigheten.

Om en registrerad panträtt har övergått till någon annan, skall det på begäran antecknas i varumärkesregistret eller i registreringsmyndighetens diarium.

Har panträtt upplåtits till flera var för sig, har den upplåtelse företrädare för vilken ansökan om registrering först kom in till registreringsmyndigheten, om inte något annat har avtalats.

Görs samma dag ansökan om registrering av flera upplåtelser, har de sinsemellan företrädare efter den tidsföljd i vilken de har ägt rum, om inte något annat har avtalats. Är upplåtelse samtidiga eller kan det inte utredas i vilken tidsföljd de har skett, har de lika rätt.

34 c § Ansökan om registrering enligt 34 b § görs av den som har rätten till varumärket eller varumärkesansökan eller av den till vilken panträtten har upplåtits. Sökanden skall styrka upplåtarens rätt till varumärket eller varumärkesansökan.

Den som i varumärkesregistret anges som innehavare av ett registrerat varumärke skall anses ha rätt till märket, om inte annat framgår i ärendet. Avser ansökan om registrering pantsättning av en varumärkesansökan, skall den som i registreringsmyndighetens diarium har registrerats som sökande anses ha rätt till varumärkesansökan, om inte något annat framgår i ärendet.

Ansökan får inte bifallas om upplåtaren, när ansökan om registrering görs, inte är behörig att förfoga över den pantförskrivna egendomen på grund av utmätning, konkurs, omyndighet, betalningssäkring, kvarstad eller någon annan anledning.

34 d § Ett avtal om pantsättning kan registreras när varumärket har registrerats eller, om avtalet avser en varumärkesansökan, när ansökan har registrerats i registreringsmyndighetens diarium.

Om en pantsatt varumärkesansökan leder till att varumärket registreras, gäller därefter rätten till det registrerade varumärket som pantobjekt.

34 e § Även om en panträtt har registrerats, gäller panträtt i den pantsatta egendomen endast om pantavtalet har ingåtts av någon som var rätt ägare till egendomen och behörig att förfoga över den och om avtalet inte heller av någon annan anledning är ogiltigt.

34 f § Panträtten är förfallen, om rätten till varumärket eller varumärkesansökan på grund av bestämmelserna i denna lag inte vidare skall gälla.

34 g § Registreringen av en panträtt skall avföras, om panträtten genom en dom som har vunnit laga kraft har förklarats ogiltig eller om panträtten har förfallit eller annars har upphört att gälla.

34 h § Pantsättning gäller från tiden för ansökan om registrering enligt 34 b § mot den som senare förvärvar äganderätt eller annan rätt till egendomen.

Ett licensavtal gäller mot panthavaren, om avtalet har slutits före ansökan om registrering av pantavtalet.

34 i § Bestämmelser i annan lag om handpanträtt vid utmätning eller i konkurs gäller också för panträtt i rätten till ett varumärke eller en varumärkesansökan. När ansökan om registrering enligt 34 b § kommer in till registreringsmyndigheten medför det samma rättsverkningar som när en panthavare tar en lös sak i besittning.

Säljs rätten till ett pantsatt varumärke eller en pantsatt varumärkesansökan vid utmätning eller i konkurs, består sådana licensavtal som avses i 34 h § andra stycket.

34 j § Pantborgenären får sälja panten och ta ut sin fordran ur köpeskillingen endast om han dessförinnan har underrättat gäldenären och andra kända sakägare om försäljningen och dessa har fått skäligt rådrom att bevaka sin rätt.

Vid en försäljning enligt denna paragraf består sådana licensavtal som avses i 34 h § andra stycket.

43 § Vill en licenstagare väcka talan om intrång i rätten till varukännetecknet, skall han underrätta kännetecknets innehavare om detta. Annars tas talan inte upp till prövning.

Detsamma gäller, om en panthavare vill väcka talan med anledning av intrång i den pantsatta egendomen.

47 §⁷ Ett slutligt beslut av registreringsmyndigheten får överklagas av sökanden, om det har gått honom emot. Ett slutligt beslut med

⁷ Senaste lydelse 1994:1510.

anledning av en invändning mot registrering får överklagas av varumärkeshavaren och invändaren, om det har gått den som vill klaga emot. Om invändaren återkallar sin talan får denna ändå prövas, om det finns särskilda skäl.

Överklagande enligt första stycket görs hos Patentbesvärslagen inom två månader från beslutets dag.

Ett slutligt beslut av Patentbesvärslagen får överklagas till Regeringsrätten inom två månader från beslutets dag. Vid ett överklagande till Regeringsrätten tillämpas bestämmelserna i 35 - 37 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291). Patentbesvärslagens beslut skall innehålla uppgift om att det krävs särskilt tillstånd för prövning i Regeringsrätten och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas.

48 §⁸ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad sökande i registreringsärenden skall iaktta, om kungörande som sägs i 20, 21 och 46 §§, om förfarandet i övrigt i dessa ärenden, om förfarandet vid överklagande enligt 47 § samt om varumärkesregistrets förande.

Vid ansökan om registrering av varumärken, om förnyelse, om ändring i registrerat varumärke enligt 24 §, om registrering av pantsättning eller om anteckning i registret om överlåtelse eller licens skall betalas avgift med belopp som regeringen bestämmer. För förnyelse skall bestämmas högre avgift, om ansökan ges in efter registreringsperiodens utgång.

Om gemenskapsvarumärken

65 § Den som ger in en ansökan om registrering av ett gemenskapsvarumärke till registreringsmyndigheten för vidare befordran enligt artikel 25.2 i rådets förordning om gemenskapsvarumärken skall betala en avgift med belopp som regeringen bestämmer. Detsamma gäller den som begär omvandling av ett gemenskapsvarumärke eller av en ansökan om ett gemenskapsvarumärke till en ansökan om registrering av ett varumärke samt den som begär ett intyg enligt artikel 89.3 i rådets förordning.

66 § Vid intrång i ett gemenskapsvarumärke tillämpas bestämmelserna i 37 § om ansvar för varumärkesintrång. I övrigt gäller 37 a - 41 §§, i den mån inte något annat följer av rådets förordning om gemenskapsvarumärken. Härvid skall vad som sägs om varumärkesintrång gälla intrång i gemenskapsvarumärke.

67 § Stockholms tingsrätt är domstol i mål som avses i 66 § och i artikel 92 i rådets förordning om gemenskaps varumärken.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

SFS 1995:1277

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Göran Karlstedt
(Justitiedepartementet)
